

YSTÄVÄKIRJE 3/2010

15.6.2010

Eero ja Pirkko Junkkaala
P.O. Box 585
Iringa
TANZANIA
eero.junkkaala@felm.org
pirkko.junkkaala@felm.org
Puh. +255 75420 5926 (Eero)
Suomessa: 050 583 6047
Puh. +2557 5420 5906 (Pirkko)
Suomessa: 050 350 3678

Hyvät ystäväkirjeemme lukijat

Lauantaina kuulumme hyviä uutisia Varkaudesta! Pääsimme nimittäin mekin sinne Lähetysjuhlille pikkuisen mukaan Radio Dein välityksellä. Saimme maistiaisia Jakaradan 25-vuotisjuhlakonsertista ja innostuimme uuden Risteyksessä-messun ajatuksista.

Kiitos sähköposteista, korteista ja kirjeistä, joita olemme teiltä saaneet! On ollut mukava kuulla teidän kuulumisianne. Kortit pääsevät aina ruokailuhuoneemme seinälle ja muistuttavat siitä, ettei meitä ole unohdettu.

Siellä lienee jo kaunis vihreä kesä, vaikka lämpötilat vaihtelevatkin. Taivaan kaunis sinisyys vetää meitä täällä taas katsomaan ylöspäin, kun ruoho on kuivunut, kasvit lakastuneet ja useat puut pudottelevat lehtiään. Tiellä nousee pölypilvi jokaisesta autosta. Kuiva ja kylmä aika on alkanut toden teolla. Niinpä illat ja aamut ovatkin kovasti viilentyneet. Sisälläkin pitää lisätä villaista ylle, jotta tarkenee tehdä töitä, kylmä tuuli kun tunkee kylmyyttä kaikkialle. Onneksi aurinko kuitenkin yleensä lämmittää ilman päiväsaikaan. Eikä meillä muutenkaan ole mitään hätää toisin kuin paikallisilla savimajojen asukkailla, joilla kaikilla ei ole riittävästi vaatetta eikä yöksi lämpimiä vuodevaatteita. Apulaisemme Aida iloitseekin pikku Gresin toppahaalarista ja lämpimistä villasukista, jotka hän on saanut lahjaksi Suomesta.

Lähtijöitä ja tulijoita

Toivottavasti tapamme joitakuuta teistä tullessamme Suomeen kesälomalle heinäkuussa. Sen jälkeen on vielä tarkoitus palata Tansaniaan yhdeksi vuodeksi, jos Jumala suo. Tähän kesään liittyy sikäli vähän haikeita tunnelmia, että kaksi suomalaista työtoveripariskuntaa, Kemppaiset ja Mikkolat, täältä Iringasta, ovat palaamassa Suomeen heidän työ kautensa päättyessä. Olemme iloinneet heidän työtoveruudestaan. Nyt odotamme, että yksi aiemmin täältä lähtenyt lähetti palaisi taas syksyllä takaisin Iringaan. Tansaniaan on kuitenkin onneksi tulossa uusiakin

Dar es Salaamista
on Iringaan Itä-
Afrikan valtatieä
matkaa 500 km. Se
kestää helposti 10
tuntia, varsinkin
nyt, kun isot tietyöt
ovat meneillään.
Lento Darista
kestää Mwanzaan
noin puolitoista
tuntia.

Kemppaisen perheen lähdettyä ei Iringassa ole siis oppilaita, mutta Mwanzassa koulua käyvien lasten määrä kasvaa, kun Morogoroon syksyksi saapuva perhe muuttaa sinne kielikoulun jälkeen. Minun (Pirkko) työnkuvanikin tulee osittain muuttumaan. Aika näyttää miten. Juuri nyt koen tyytyväisyyttä, kun oppilaat niin Iringassa kuin Mwanzassakin ovat jaksaneet uurastaa ja ovat saamassa tämän vuoden opintojaan päätökseen ennen lomaamme.

Täällä muuten kaivataan 6-17-vuotiaille äidinkieltä opiskeleville hyvää luettavaa, siis suomenkielisiä lasten- ja nuortenkirjoja. Kirjojen lukeminen pitäisi parhaiten yllä kansainvälistä koulua käyvien ja englanninkielisten kaverien kanssa viihtyvien suomalaislasten äidinkielen taitoja. Kirjojen lukeminen omalla äidinkielellä parantaa myös suomenkielistä ilmaisutaitoa. Sitähän ei kenenkään suomalaisen toivoisi kadottavan. Silti englanti sieppaa todella helposti valta-aseman nuoren kielimaailmassa.

Kaste sairaalassa

Meillä on ollut etuoikeus vierailla useissa kyläkirkoissa Iringan ulkopuolella. Minua (Eero) on pyydetty niihin saarnaamaan ja samalla olemme saaneet tutustua hiukan toisenlaiseen maailmaan kuin täällä Iringan yliopistokaupungissa. Ilulan kirkossa, 40km meiltä Dariin päin, saarnasin kahdessa peräkkäisessä jumalanpalveluksessa, puoli yhdeksältä ja puoli yhdeltätoista. Messuihin sisältyi kasteita, kirkosta kauan poissa olleiden takaisinottamisia, toisista tunnustuskunnista luterilaiseen kirkkoon siirtymisiä ja kerran kuukaudessa vietettävä ehtoollinen. Kirkonmenojen jälkeen väki kokoontui täkäläisen tavan mukaan vielä kirkon pihalle, jossa huutokaupattiin kolehdiksi tuotuja hedelmiä ja vihanneksia. Lopuksi pappi vielä siunaa kirkkoväen Herran siunauksen sanoin. Tällä kertaa minä sain tehdä sen suomen kielellä.

Kirkkoherra pyysi seuraavaksi mukaansa viereiseen sairaalaan, jossa olisi eräs kastettava, joka ei päässyt kirkkoon. Potilashuoneessa kävi ilmi, että kastettavia onkin kaksi, nuori äiti ja hänen vastasyntynyt pikkuvauvansa. Äiti oli kasvanut muslimikodissa, mutta kuultuaan evankeliumin oli halunnut tulla kristityksi. Paikallinen evankelista oli opettanut häntä ja nyt hänet kastettaisiin Jeesuksen opetuslapseksi. Minua ulkomaalaisena pyydettiin toimittamaan kaste. Oli syköhdyttävä hetki valella vettä ensin äidin ja sitten pienen tytön päähän ja kasteen asetussanojen myötä siirtää nämä kaksi ihmistä Jumalan valtakunnan kansalaisiksi.

Mtwaran matka

Pääsin toukokuussa myös käymään Mtwarassa. Se sijaitsee noin 600 km Dar es Salaamista etelään, lähellä Mosambikin rajaa. Kyseinen seutu on toinen Tansanian lähetysalueista Mwanzan ympäristön ohessa. Tällä tarkoitetaan sitä, että alueella on ei-kristittyjä huomattava enemmistö. Mtwaran seudun asukkaista yli 80 % on muslimeja. Lähetysseuran työn painopiste tulee tulevaisuudessa olemaan nimenomaan näillä kahdella lähetysalueella.

Mtwara-Lindin lääninrovasti Lucas Mbedule oli kutsunut minut opettajaksi papeille järjestettävään seminaariin. Yksitoista pappia sekä suomalaiset työtoverimme Marjatta Mäkinen, Kaija Julkunen ja Riikka Gammelín osallistuivat kolmen päivän mittaiseen kokoukseen, jonka aiheena oli Papin työ muuttuvassa maailmassa. Kokouksen tärkeää antia olivat keskustelut, joissa eri puolilta hiippakuntaa tulleet papit vaihtoivat kokemuksiaan ja rohkaisivat toinen toistaan. Yhtenä päivänä teimme matkan syrjäkylille. Siellä oli pieni seurakunta koolla savimajan vieressä mangopuun alla. Sain sielläkin toimittaa pienen lapsen kasteen. Jumalan seurakunta siis kasvaa tässä maassa.

Riivaajia, onko heitä?

Raamatussa kerrotaan Jeesuksen ajaneen ulos riivaajia. Suomalaisessa kristikunnassa tällaista ei juuri tapahdu. Afrikassa sen sijaan ilmiö on tuttu. Helluntaiseurakunnissa ja pienissä karismaattisissa ryhmissä eksorsismia eli riivaajien ulosajamista harjoitetaan melko usein. Olemme keskustelleet erään tapauksen johdosta useiden luterilaisten pappien kanssa asiasta. He ovat olleet varsin yksimielisiä siitä, että henkien ajamiseen painottuva kristillisyyden on epätervettä. Sen sijaan jokainen heistä piti itsestään selvänä, että riivaajia on olemassa ja että ne on ajettava ulos silloin, kun siihen on tarvetta. He korostivat, että aina ei ole helppoa erottaa mielenterveydellisiä ongelmia riivaajien tuomista. Siksi tarvitaan asiantuntemusta ja sielunhoidollista keskustelua, jotta asioiden todellinen laita selviäisi. Muuan tilanne, jossa pahat henget joskus riehaantuvat, on kristillinen kaste. Sen voima vihollisen karkoittamiseen on myös suuri. Saimme kannatusta ajatuksellemme, että siellä missä on paljon kastettuja kristittyjä, vaikka nimikristittyjäkin, siellä vihollisen henget eivät samalla tavalla riepottele ihmisiä. Sen keinot ovat toisenlaiset, kenties "sivistyneemmät".

Kesälomalle Suomeen

Tulemme heinäkuun puolivälissä taas kotimaahan lomailemaan ja tapaamaan sukulaisia ja ystäviä. Joitain tilaisuuksia on tullut kuitenkin sovittua. Olemme mukana Heinävedellä Kirkastusjuhlien ohjelmassa 23.-24.7. Eero on lisäksi puhujana Oulun hiippakunnan lähetysjuhlilla Kokkolassa 20.-21.8. sekä Helsingissä Hengellisillä syventymispäivillä alkajaisissa torstaina 26.8. klo 18 Temppeliaukion kirkossa. Pidämme nytkin majaa Kauniaisissa ystäväperheen kodissa. Kirjeen alussa näette Suomen kännykkänumeromme. Vaikka emme voikaan kaikkia ystäviä tavata, olemme iloisia jokaisesta yhteydenotosta.

Jumalan johdatuksen ja siunauksen varaan

Tervehdimme teitä vielä sanalla, joka tässä taannoin taas kolahti vahvana Päivän Tunnussanasta meille: Jeesus sanoo: "Mikä ihmiselle on mahdotonta, se on mahdollista Jumalalle." (Luuk.18:27).

Omassa ja ystäviemme elämässä on joskus vuorenkorkuisilta näyttäviä vaikeuksia. Omat mahdollisuutemme ovat rajallisia, mutta Jumala on erikoistunut mahdottomuuksiin. Jumalan siunauksen varaan jätämme niin itsemme kuin teistä jokaisen tänään.

Pirkko ja Eero

P.S. Osoitteenmuutoksista yms. pyydämme ilmoittamaan suoraan Lähetysseuraan, nimikkokirjeet@mission.fi tai Nimikkokirjeet, Reija Vainionpää, PL 154, 00141 Helsinki